

Vergaderjaar 1984–1985

19054

Wijziging van de Wet op het basisonderwijs en de Overgangswet WBO met betrekking tot het aanbrengen van wijzigingen in het bekostigingsstelsel, en de Overgangswet ISOVSO met betrekking tot een aantal scholen voor dove kinderen

C

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Zoetermeer, 24 juni 1985

Blijkens de mededeling van de directeur van Uw kabinet van 23 mei 1985, no. 97, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde voorstel rechtstreeks aan ons te doen toekomen.

Wij hebben de eer U dit advies, gedateerd 20 juni 1985, no. W05.85.0263/11.5.25 hierbij aan te bieden.

De Raad van State kan zich in grote lijnen met het hem voorgelegde wetsvoorstel verenigen. Met betrekking tot de onderdelen geeft het voorstel hem aanleiding tot een aantal kanttekeningen.

1. De Raad van State memoreert dat aan het wetsvoorstel het Eindrapport van de zogenaamde Werkgroep Londo van 11 februari 1985 ten grondslag ligt en dat het in de bedoeling ligt de door de werkgroep voorgestelde wijziging van de bekostigingssystematiek met ingang van 1 augustus aanstaande in de Wet op het basisonderwijs aan te brengen. Naar het oordeel van de Raad is de termijn voor advisering door belanghebbenden, voor de dereguleringsstoetsingen voor de besluitvorming in het parlement wel erg krap bemeaten en was ook voor de advisering door de Raad slechts een korte termijn beschikbaar. De Raad verwacht dat aan de inwerkingtreding terugwerkende kracht zal

worden verleend. Dit zal, aldus de Raad, kunnen leiden tot rechtsonzekerheid bij betrokkenen en zal ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de geldende en de nieuwe regelen. Voorts wijst het college op de noodzaak van aanpassing van de nog niet bij de Raad aanhangig gemaakte ontwerpen van het Bekostigingsbesluit WBO en het Huisvestingsbesluit WBO. De Raad betreurt de hiervoor weergegeven gang van zaken ten zeerste en stelt dat in de memorie van toelichting in elk geval deugdelijk dient te worden gemotiveerd waarom de invoering van het nieuwe bekostigingsstelsel niet kon worden uitgesteld ten gunste van een meer zorgvuldige besluitvorming.

Doordat enerzijds de aanbieding van het Eindrapport van de Werkgroep Londo op 11 februari 1985 plaatsvond en tot kort voor de aanbieding in de werkgroep nog intensieve besprekingen over de inhoud daarvan hebben plaats gehad, en anderzijds het gegeven dat de werkgroep zelf er bij de regering met kracht op aandringt te bevorderen dat de wijzigingen voor 1 augustus 1985 tot stand worden gebracht, was de periode die beschikbaar was voor het tot stand brengen van de naar ons oordeel noodzakelijke wetswijzigingen uitermate beperkt. Het is juist dat daarmee alle procedurefasen, met inbegrip van de

feitelijke voorbereiding van het wetsvoorstel, onder grote tijddruk zijn geplaatst. In dit verband zijn wij verheugd te kunnen constateren dat de noodzaak van een zo spoedig mogelijke totstandkoming zowel tijdens het overleg als tijdens de adviesprocedures door nagenoeg alle betrokkenen is onderschreven en wij derhalve grote medewerking hebben ondervonden. Zulks zal, zo menen wij, verband houden met de samenstelling van de Werkgroep Londo waarin het onderwijsveld, zowel wat betreft het openbaar als het bijzonder onderwijs, was vertegenwoordigd en de bereikte overeenstemming over het eindadvies. Met name dit laatste achten wij van zeer grote betekenis. Wij zijn erkentelijk dat ook de Raad bereid is geweest in de korte tijdsspanne van ongeveer 4 weken een gedegen advies uit te brengen. Het enkele feit dat korte procedures worden gehanteerd, behoeft – mits dit uiteraard tot uitzonderlijke situaties beperkt blijft – uitgaande van de medewerking van betrokkenen, geen gevolgen te hebben voor de zorgvuldigheid waarmee wetgeving tot stand wordt gebracht. Naar onze vaste overtuiging heeft de snelheid waarmee tot nu toe is gewerkt aan het onderhavige wetsvoorstel geen afbreuk gedaan aan de vereiste zorgvuldigheid. Het zal, naar onze mening, onontkoombaar

zijn de inwerkingtreding met terugwerkende kracht te realiseren. Dit kan niet los worden gezien van een beoordeling van de gevolgen die met een latere invoering van het nieuwe bekostigingsstelsel zouden samenhangen. Immers, dan zou gedurende de tussenliggende periode een bekostigingsstelsel gelden waarvan onweersproken is dat daaraan een aantal ernstige bezwaren kleeft. Daarnaast zou het onderwijsveld worden geconfronteerd met een snelle opeenvolging van drie bekostigingsstelsels, namelijk de regelingen op grond van de Kleuteronderwijswet en de Lageronderwijswet 1920, het stelsel dat nu nog in de Wet op het basisonderwijs is verankerd en het stelsel zoals door de Werkgroep Londo wordt voorgesteld. Juist dit zou, mede gelet op de aankondiging van de regering tijdens de parlementaire behandeling van de Wet op het basisonderwijs en van de Overgangswet WBO dat bij de invoering van de Wet op het basisonderwijs een aangepast bekostigingsstelsel zou worden ingevoerd, naar wij verwachten, tot grotere rechtsonzekerheid leiden dan een, zo beperkt mogelijk te houden, terugwerkende kracht. Al deze overwegingen dienen in het kader van een zo zorgvuldig mogelijke besluitvorming een belangrijke rol te spelen en zij sterken ons in de overtuiging dat de besluitvorming ter zake van de inhoud van het wetsvoorstel en van de wijze van voorbereiding zorgvuldig is geweest. De stelling van de Raad dat het wetsvoorstel tot aanpassing van enkele nog tot stand te brengen algemene maatregelen van bestuur noopt, onderschrijven wij. Het bovenstaande heeft, zoals de Raad aanbeveelt, ertoe geleid in de memorie van toelichting bij artikel V (was IV) aan te geven om welke redenen wij voorstellen aan de inwerkingtreding terugwerkende kracht te verlenen. Tevens is de tekst van het artikel aangepast.

2. De Raad merkt op dat in het wetsvoorstel ervoor wordt gekozen de bekostiging van het basisonderwijs via een specifieke uitkering te laten verlopen en niet door middel van een uitkering uit het Gemeentefonds. Onder verwijzing naar het door de Raad voor de gemeentefinanciën uitgebrachte advies dringt de Raad erop aan deze keuze deugdelijk te motiveren. Daarbij zou naar de mening van de Raad kunnen worden ingegaan op de stand van zaken met betrekking tot de werkzaamheden van de interpartementale werkgroep

welke de mogelijkheden onderzoekt van een bekostigingssysteem voor het onderwijs via het Gemeentefonds en ware enige formatie te verschaffen over de toegezegde bestudering en evaluatie van het in de Wet op het basisonderwijs opgenomen bekostigingsstelsel.

Wij roepen in herinnering dat de principiële keuze voor een bekostiging van het basisonderwijs via een specifieke uitkering reeds in de Wet op het basisonderwijs is verwerkt. In haar Eindrapport heeft de Werkgroep Londo het eerder door haar in hoofdlijnen geformuleerde en in de Wet op het basisonderwijs opgenomen bekostigingsstelsel nader uitgewerkt en geconcretiseerd. De daaruit voortvloeiende wijzigingen van het bekostigingsstelsel die de principiële keuze met betrekking tot de bekostiging onverlet laten, zijn vervat in dit wetsvoorstel. Op grond van het bovenstaande zijn wij dan ook van oordeel, dat de keuze als zodanig in het voorliggende wetsvoorstel niet aan de orde is zodat ook voor een motivering van de in het verleden gedane keuze in de memorie van toelichting geen redenen aanwezig zijn. Met de Raad zij wij van mening dat er wel redenen zijn om in te gaan op de evaluatie van het stelsel. Met betrekking tot de overige door de Raad aangegeven punten heeft dan ook aanvulling van de memorie van toelichting plaatsgevonden.

3. De Raad is van mening dat in de memorie van toelichting niet voorbij mag worden gegaan aan de van essentieel belang zijnde financiële armlag voor de toepasbaarheid en de uitwerking in de praktijk van het nieuwe bekostigingssysteem. Hij wijst in dit verband tevens naar de door de Raad voor de gemeentefinanciën en de Onderwijsraad geuite twijfels over de kostendekkendheid van het vergoedingssysteem. Met de mening van de Raad kunnen wij ons verenigen. De memorie van toelichting hebben wij overeenkomstig de wens van de Raad aangepast.

4. De Raad meent dat het in de rede zou liggen de kern van de programma's van eisen bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen omdat het in het dereguleringsstreven past het accent van procedurele waarborgen te verleggen naar materiële normering in wet en algemene maatregel van bestuur.

Zoals in het algemeen deel van de memorie van toelichting bij het

voorliggende wetsvoorstel onder punt 2 a is opgemerkt, is uitgangspunt bij het redigeren van het wetsvoorstel geweest dat, waar mogelijk, de bestaande tekst van de wet blijft gehandhaafd. De wetgever heeft in de Wet op het basisonderwijs het systeem neergelegd van bekostiging op basis van door de Minister vastgestelde programma's van eisen. In het onderhavige wetsvoorstel is voortgebouwd op wat door het parlement is aanvaard en zijn de programma's van eisen uitgewerkt op basis van het Eindrapport van de Werkgroep Londo. Wij zijn van oordeel dat het niet opportuun zou zijn om thans het in de Wet op het basisonderwijs neergelegde principe dat de programma's van eisen door de Minister worden vastgesteld, te verlaten.

5. Met de Onderwijsraad vraagt de Raad zich af of de uitdrukking «voorziening in de huisvesting, bestemd voor blijvend gebruik», voorkomend in het nieuw voorgestelde eerste lid, eerste volzin, van artikel 81 niet uitsluitend betrekking heeft op schoolgebouwen, nu een nadere omlijning ontbreekt.

In artikel 76 wordt de mogelijkheid gegeven dat het bevoegd gezag van een bijzondere school zelf een voor blijvend gebruik bestemde voorziening tot stand brengt met daartoe door de gemeente beschikbaar te stellen gelden. Het bepaalde in artikel 81 sluit hierop aan. De uitdrukking «voorziening in de huisvesting, bestemd voor blijvend gebruik» in artikel 81 heeft betrekking op die voorzieningen, bestemd voor blijvend gebruik, die naar hun aard voor de in artikel 76 gegeven mogelijkheid in aanmerking komen. Wij zijn van mening dat artikel 81 op dit punt voldoende duidelijk is en dat een nadere omlijning achterwege kan blijven. Wij merken hierbij nog het volgende op. In het huidige artikel 81 wordt gesproken over een «te bouwen» voor blijvend gebruik bestemde voorziening in de huisvesting.

Aangezien de uitdrukking «te bouwen» in die zin zou kunnen worden verstaan dat artikel 81 uitsluitend betrekking heeft op nieuwbouw, is deze uitdrukking in het voorgestelde artikel 81 niet overgenomen. Ook op bijvoorbeeld uitbreiding van een gebouw en algehele aanpassing kunnen de artikelen 76 en 81 immers betrekking hebben.

Hoewel wij met de Raad van mening zijn dat een wetsvoorstel ook voor andere dan gemeenten en

schoolbesturen begrijpelijk en leesbaar dient te zijn, kunnen wij het oordeel van de Raad dat getracht dient te worden het wetsvoorstel op een meer leesbare wijze te formuleren niet onderschrijven. Zoals ook de Onderwijsraad in zijn advies met betrekking tot het voorliggende wetsvoorstel opmerkt, betreft het hier een vertaling van de zeer omvangrijke en gedetailleerde voorstellen van de Werkgroep Londo. Wij menen dat die voorstellen in het onderhavige wetsvoorstel op een, uit het oogpunt van duidelijkheid, aanvaardbare wijze in wetsartikelen zijn verwoord.

Onze verwachting dat het wetsvoorstel zeker voor schoolbesturen en gemeenten herkenbaar zal zijn, baseren wij op onze ervaring dat deze direct betrokkenen in het algemeen goed op de hoogte zijn met het bekostigingssysteem voor het basisonderwijs. De verwachting dat zij de in dit wetsvoorstel vervatte uitwerking van het systeem zullen herkennen, lijkt ons daarom alleszins gerechtvaardigd. Wij erkennen het bezwaar van de Raad dat, waar in artikel 64a alleen het begrip «voorzieningen in de huisvesting» wordt omschreven, het gebruik van de uitdrukking «voorzieningen» strikt genomen niet juist is. Desalniettemin menen wij dat bij lezing van de desbetreffende artikellieden geen misverstand kan ontstaan omtrent hetgeen is bedoeld. De formuleringen zijn in voorkomende gevallen zodanig gekozen dat de bepalingen zo leesbaar mogelijk zouden zijn.

6. Bij de Raad is de vraag gerezen of de normen, gegeven de mogelijkheid van tussentijdse wijzigingen, niet te vaak aan wijziging onderhevig zullen zijn. De Raad is van oordeel dat de normen gedurende 1 jaar ongewijzigd moeten blijven. Het laten vervallen van de wijzigingsmogelijkheid komt ook tegemoet aan het streven naar deregulering, zo meent de Raad. Het is de Raad ook niet duidelijk wat wordt bedoeld met de stelling in de toelichting dat deze bijsturing alleen zou plaats vinden in die situaties waarin het onderwijsveld de mogelijkheid heeft «hierop te anticiperen».

Naar onze overtuiging zal het instrument van tussentijdse aanpassing aan de programma's van eisen slechts met grote zorgvuldigheid kunnen worden gehanteerd. Wij zijn van mening dat de procedures rond de vaststelling van de programma's van eisen en derhalve van de normvergoedingen zodanig zijn, dat deze

niet te vaak gewijzigd zullen worden. Echter het per definitie ongewijzigd handhaven van de programma's van eisen gedurende 1 jaar heeft onder meer het nadeel dat zich voordoende ontwikkelingen waarvoor de vergoedingen in de loop van een jaar verhoogd zouden moeten kunnen worden, eveneens niet kunnen worden verwerkt. De programma's van eisen vormen de onderbouwing van de uit te keren vergoedingsbedragen. Zij vormen geen eisen in die zin dat daarmee aan de betrokkenen bestedingseisen worden gesteld. Met de aanduiding dat het onderwijsveld de mogelijkheid moet hebben «hierop te anticiperen» wordt bedoeld op het feit dat betrokkenen een eventuele aanpassing van de programma's van eisen en derhalve van de vergoedingen in neerwaartse zin in redelijkheid ook in de praktijk moeten kunnen realiseren door plannen of bestedingen aan te passen aan de gewijzigde vergoedingsbedragen. De memorie van toelichting is op dit punt aangepast.

7. De Raad merkt op dat in artikel 64a, eerste lid, onder c, de suggestie wordt gewekt dat het regelmatig voorkomt dat schoolgebouwen en dergelijke constructiefouten vertonen ten aanzien waarvan geen verhaal op een derde mogelijk is. De Raad is van mening dat, indien dit onderdeel niet kan vervallen, deze bepaling in ieder geval van een toelichting moet worden voorzien. Tevens vindt de Raad dat dient te worden aangegeven wat verstaan moet worden onder algehele aanpassing respectievelijk partiële aanpassing (artikel 64a, eerste lid onder b, sub 1° en 2°).

Wij menen in de eerste plaats dat het opnemen van artikel 64a, eerste lid onderdeel c, geen indicatie inhoudt van de mate waarin schoolgebouwen en dergelijke constructiefouten vertonen ten aanzien waarvan geen verhaal op derden mogelijk is. De door de Raad gesignaleerde suggestie kunnen wij dan ook niet onderschrijven. In de tweede plaats zij vermeld dat in hoofdstuk I, artikel IV, Afdeling 3, een aantal malen het begrip «voorzieningen in de huisvesting» wordt gebruikt. Artikel 64a geeft aan wat hieronder moet worden verstaan. Het tot stand brengen van voorzieningen in de huisvesting vindt in principe plaats via opnemings daarvan in het overzicht zoals bedoeld in artikel 65. In geval van bijzondere omstandigheden biedt artikel 70 de mogelijkheid hiervan af te wijken. In de toelichting op artikel 70 hebben wij de voorzienin-

gen die noodzakelijk zijn om gebreken als gevolg van constructiefouten ten aanzien waarvan geen verhaal op derden mogelijk is en waarvan het herstel geen uitstel duldt, expliciet als bijzondere omstandigheden aange-merkt. Indien dit onderdeel c van het eerste lid van artikel 64a zou vervallen, zou ons de mogelijkheid ontnomen worden een vergoeding beschikbaar te stellen. Een nieuw afzonderlijk artikel zou onzes inziens onvermijdelijk zijn. Op grond van artikel 90 moet de Minister jaarlijks voor 1 augustus programma's van eisen vaststellen. Bij de vaststelling zal tevens een omschrijving van de in aanmerking genomen componenten waaruit de voorzieningen zijn opgebouwd, dienen te worden bijgevoegd. Wij zijn van mening dat hierdoor voldaan wordt aan de wens van de Raad om aan te geven wat er onder algehele respectievelijk partiële aanpassing dient te worden verstaan en achten omschrijving ervan in de memorie van toelichting dan ook niet goed mogelijk.

8. De Raad vraagt wat de betekenis is van het woord «vermeerdering» in artikel 65, eerste lid, eerste volzin, en spreekt een voorkeur uit voor de omschrijving van deze eerste volzin zoals gegeven door de Onderwijsraad in zijn advies van 22 april 1985.

Het gebruiken van het woord «vermeerdering» in artikel 65, eerste lid, eerste volzin, is naar onze mening wezenlijk. Daarmee wordt beoogd tot uitdrukking te brengen dat niet alle gewenste blijvende voorzieningen in de huisvesting – dus met inbegrip van al in gebruik zijnde en in gebruik blijvende voorzieningen – doch alleen de extra voorzieningen die aan de bestaande capaciteit naar het oordeel van de gemeente zouden moeten worden toegevoegd, op het huisvestingsoverzicht moeten worden vermeld. Dit belangrijke onderscheid komt in het voorstel van de Onderwijsraad niet naar voren zodat wij het desbetreffende tekstvoorstel niet hebben overgenomen.

9. De opmerking van de Raad dat door de toevoeging aan artikel 75 van een onderdeel e door middel van wetsvoorstel 18947, onderdeel G, onder 2, van het onderhavige wetsvoorstel aanpassing behoeft, is juist. Wij hebben laatstgenoemd wetsvoorstel derhalve aangepast.

10. De Raad merkt op dat de toevoeging «onderwijsleerpakketten

en meubilair» in artikel 78 overbodig is omdat dit reeds valt onder het begrip «voorzieningen in de huisvesting» zoals omschreven in artikel 64a, eerste lid, onder a, sub 1°. De Raad stelt in dit verband voor artikel 64a, eerste lid, onder a, sub 1°, te wijzigen omdat in diverse bepalingen is opgenomen dat onderwijsleerpakketten en meubilair niet onder voorzieningen in de huisvesting worden begrepen.

Strikt genomen heeft de Raad voor wat zijn opmerking over artikel 78 in relatie tot artikel 64a betreft, gelijk. In artikel 78 is de in de praktijk reeds lang gehanteerde regel neergelegd dat bij nieuwbouw en bij uitbreiding automatisch onderwijsleerpakketten en meubilair in de aanvraag zijn begrepen. In geval artikel 78 zou ontbreken zouden bij nieuwbouw en uitbreiding telkens apart onderwijsleerpakketten en meubilair moeten worden aangevraagd op basis van artikel 64a, eerste lid onder a, sub 1°. Bij de schoolbesturen die bekend zijn met de regel die in artikel 78 is neergelegd zou dit wellicht verwarring wekken. Om deze reden menen wij artikel 78 in de voorgestelde vorm te moeten handhaven.

Het voorstel van de Raad met betrekking tot artikel 64a hebben wij niet gevolgd omdat wij er om wille van de duidelijkheid aan hechten in voorkomende gevallen per artikellid aan te geven dat onderwijsleerpakketten en meubilair niet in de bepaling begrepen zijn. Overigens is slechts in een beperkt aantal bepalingen opgenomen dat onderwijsleerpakketten en meubilair niet onder de voorzieningen in de huisvesting vallen.

11. Het komt de Raad niet begrijpelijk voor dat de onroerend-goedbelasting opgenomen is onder de andere voorzieningen, omdat het bedrag sterk uiteen kan lopen.

Het Eindrapport van de Werkgroep Londo bevat onder meer een voorstel voor een programma van eisen voor de onroerend-goedbelasting. De opneming daarvan onder de groep andere voorzieningen heeft als achtergrond dat de vergoedingsbedragen voortvloeiende uit deze programma's van eisen uitsluitend worden uitgekeerd aan de gemeenten en niet aan de bevoegde gezagsorganen van de scholen. De uitgaven en ontvangsten volgens deze categorie blijven ook buiten de toepassing van de overschrijdingsregeling, hetgeen een onderdeel is van het Eindrapport van

de Werkgroep Londo dat ook op dit punt is gevolgd. De memorie van toelichting is op dit punt aangepast.

12. De Raad beveelt aan de uitdrukking «groepen van scholen» in artikel 95 nader toe te lichten.

Omdat de uitdrukking «groepen van scholen» reeds in de huidige wettekst voorkomt, achten wij een nadere toelichting in de memorie van toelichting niet noodzakelijk. De uitdrukking «groepen van scholen» is namelijk in de wet opgenomen door middel van de Overgangswet WBO (Kamerstukken II 17 628). In de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer (Kamerstukken I, 17 628, nr. 41a, blz. 33) is hieraan overigens de volgende passage gewijd: «Het tweede lid scheidt de mogelijkheid om bijvoorbeeld voor stimuleringscholen en scholen met leerlingen uit culturele minderheden extra bedragen voor leermiddelen ter beschikking te stellen (—).»

13. 's Raads opmerking dat geen terugwerkende kracht kan worden verleend voor wat betreft de datum van 1 augustus, voorkomend in artikel D 6, tweede lid, van de Overgangswet WBO, berust kennelijk op een misverstand. Immers, artikel D 6, tweede lid, bepaalt dat de indiening van de gegevens op grond van artikel 67, eerste lid, ten behoeve van het overzicht dat aanvangt met het jaar 1987 niet moeten worden ingediend voor 1 april 1985, maar voor 1 augustus 1985. Daarmee worden achteraf alle in de periode 1 april 1985 tot 1 augustus 1985 ingediende verzoeken gelegaliseerd en kan de procedure verder gaan. Het niet legaliseren van de in deze periode ingediende verzoeken zou ertoe leiden dat de tijdig aangekondigde langere termijn voor indiening achteraf niet gedekt zou zijn. Artikel 67 is overigens op grond van artikel D 4 van de Overgangswet WBO in werking getreden op 1 februari 1984. Het toestaan van een langere termijn voor de indiening van de verzoeken staat onzes inziens geheel los van het verlenen van terugwerkende kracht aan het wetsvoorstel.

14. De Raad acht de in artikel III gekozen constructie, zo die al mogelijk is, niet fraai. Hij meent dat het de voorkeur verdient de programma's opnieuw vast te stellen op grond van artikel 90 van de Wet op het basisonderwijs.

Waarom de Raad zich afvraagt of de constructie mogelijk is, is ons niet duidelijk. Wij delen 's Raad mening dat de constructie niet bijzonder fraai is. Het opnieuw vaststellen van de programma's van eisen zou echter een grote belasting voor het ambtelijk apparaat betekenen omdat het gaat om besluiten van een grote omvang en er talrijke administratieve handelingen nodig zouden zijn voor een nieuwe vaststelling en publicatie. Bij afweging van een en ander hebben wij de voorkeur gegeven aan deze weliswaar minder fraaie, doch in wetgeving toch wel vaker gehanteerde constructie. Overigens hebben wij de redactie van het artikel gewijzigd, aangezien de programma's van eisen nog niet in de Staatscourant konden worden gepubliceerd.

15. De vierde, vijfde, zevende en achtste redactionele kanttekening van de Raad hebben wij overgenomen; de andere nopen tot het maken van een opmerking.

1. De Raad stelt voor in artikel 67, tweede lid, «een bijzondere school» te wijzigen in: de bijzondere school. Wij wijzen erop dat het niet de bijzondere school is die de voorziening aanvraagt, maar het bevoegd gezag. Om aan te geven dat het hier niet om het bevoegd gezag van een openbare school gaat, maar om dat van een bijzondere, zijn de woorden «van een bijzondere school» opgenomen. Wij hebben dan ook gemeend de redactie niet te moeten wijzigen.

2. Aan de suggestie van de Raad om in artikel 70, vijfde lid, een andere constructie te gebruiken, is geen gevolg gegeven. De gehanteerde terminologie lijkt in dit geval het meest juist en is bovendien in overeenstemming met de terminologie die op andere plaatsen in de wet gehanteerd wordt.

3 en 6. De Raad beveelt aan in de artikelen 74, eerste lid, en 90, derde lid, het woord «andere» voor «voorzieningen» te schrappen. Het woord «andere» voor «voorzieningen» kan niet worden gemist. Zou het woord worden geschrapt, dan is de aanvang van het tweede lid, waar wordt gesproken van de in het eerste lid bedoelde «andere voorzieningen» niet meer juist. Bovendien ware het begrip «andere voorzieningen» steeds als één geheel te hanteren ter onderscheiding van de voorzieningen die ingevolge artikel 65 op het huisvestingsoverzicht moeten voorkomen.

Hoewel het advies van de Raad daartoe geen aanleiding geeft, is in het wetsvoorstel een nieuw artikel IV opgenomen. Dit artikel beoogt in de Overgangswet ISOVSO (Stb. 1984, 653) een regeling met betrekking tot een aantal scholen voor dove kinderen op te nemen. De opneming van een dergelijke regeling werd reeds voorgesteld in wetsvoorstel 18947. Om een snelle behandeling van wetsvoorstel 18947 te bewerkstelligen, werd genoemde regeling door middel van een nota van wijziging uit dit wetsvoorstel gehaald. In de toelichting daarbij is gesteld dat de regeling zou worden opgenomen in het onderhavige wetsvoorstel.

Wij veroorloven ons U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de daarmee in overeenstemming gebrachte, overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toe te zenden.

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen,
W. J. Deetman

De Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen,
G. van Leijenhorst